

KAPITOLA

01

BYLA SAMA, a to se nikdy nemělo stát. Její lid žil v kmenech, v pokrevních poutech, a schopnost používat Sílu jí dala celou galaxii bratrů všech druhů. I po odchodu z Chrámu Jediů cítila ostatní, když chtěla – jejich sílící a slábnoucí proudění v Síle okolo ní.

Dokud samozřejmě směla.

Nyní dávala samotě skoro přednost. Když byla sama, nemuse-la činit rozhodnutí, která ovlivňovala někoho jiného než ji. Spravit rozbitý motivátor, nebo ne, najít se, nebo ne – snít, nebo ne.

Snažila se snít co nejméně, ale zrovna tenhle den se k tomu nehodil. Den Impéria. Po celé galaxii, od Jádra po Vnější okraj – i když tam tak nějak s menším nadšením – se konaly oslavy připomínající zavedení řádu a vlády císaře Palpatina. Tohle byla první taková oslava. Nové Impérium bylo jen rok staré, ale z nápadu ten den oslavovat se jí dělalo zle. Pamatovala si ho z úplně jiných důvodů, než byl mír.

Mandalore hořel, a i když se jí, Rexovi a ostatním podařilo většinu zachránit, jejich vítězství bylo okamžitě zničeno takovým násilím, že na ně Ahsoka málem nedokázala ani pomyslet. A tak na ně nemyslela.

„Ashlo!“ Hlas byl silný a veselý a vytrhl ji ze vzpomínek. „Ashlo, zmeškáš průvod!“

Žít na Vnějších okraji mělo své výhody. Planetární populace byly malé a ne moc organizované, takže bylo jednodušší žít pod smyšleným jménem. Také se mohla snáz držet stranou od hlavních hyperprostorových tras. Na většině planet Vnějšího okraje

stejně nebylo nic zajímavého, co by přitahovalo imperiální pozornost.

S čím nepočítala, byla pozornost sousedů Fardiových, místní rodiny, která měla prsty snad v každém obchodě, který se na Thabesce uskutečnil. Fardiovi ji brali pod svá křídla, jak jen mohli, ačkoli si Ahsoka udržovala svůj odstup. Stále svým způsobem truchlila a pomáhalo jí, když si zapověděla nové vazby i přátele.

Thabeska jí vyhovovala. Byla prašná a tichá, a přesto tu bylo dost nově příchozích, aby nevyčnivala. Planeta obchodovala s vodou a technologiemi, ale ne ve velkém. Dokonce i pašerácké organizace zásobovaly relativně malé množství lidí – povětšinou luxusním zbožím a potravinami z jiných světů. Pokud bylo Ahsoca známo, žádný pirát s trochou sebeúcty by tak nízko neklesl. Bylo to dobré místo jako každé jiné, které mohla „Ashla“ nazývat domovem.

„Ashlo, jsi tam?“ křikla opět dívka venku. Příliš vesele, pomyslela si Ahsoka a zavrtěla hlavou. Den Impéria nebyl kdovíjak vzrušující, i když jste věřili propagandě. Dívky něco chystaly a chtěly, aby to věděla.

Zvážila své možnosti. Vědělo se o ní, že si často sama vyrazí na pláně. Nečíhalo tam žádné nebezpečí, rozhodně nic, co by bylo nebezpečné pro ni. Takže mohla tiše sedět, předstírat, že není doma, a kdyby se někdo potom ptal, prostě by řekla, že se šla projít.

Vstala a přešla po podlaze svého malého domku. Nebyl dost přepychový, aby měl místnosti nebo aspoň zástěny, ale život v Chrámu Jediů ji vchoval ke střídmosti. Jelikož Ahsoka nic nevlastnila, nemusela toho s sebou tolik nést, když přišel čas odejít. Snažila se moc nemyslet na prázdný zbraňový opasek, který si nechala, ačkoli ho nenosila.

V dívčině nepřirozeném veselí slyšela varování, ale potřebovala víc podrobností. Ty mohla získat jen tak, že otevře dveře.

„Už jdu, už jdu!“ zavolala a doufala, že to zní nadšeně.

Ahsoka potkala klan Fardiových v loděnicích, když dorazila na planetu. Řídili odtud většinu dopravy, legální i jiné. Ahsoka by se jim nejraději úplně vyhnula, jenže mladší děti Fardiových za ní všude chodily jako káčata a ona zatím nenašla sílu je od sebe odehnat. Otevřela dveře a spatřila čtyři z nich, jak na ni zírají, s párem starších dívek za sebou. Starší dívky nevypadaly tak bezstarostně jako ty malé. Ahsoka se napjala a pak se přinutila se uvolnit. Natáhla se svými smysly, velice opatrně, ale jestli tu bylo něco k vycítění, bylo to stále ještě daleko.

„Ashlo, musíš honem jít,“ řekla nejstarší dívka. Fardiových dětí bylo tolik, že Ahsoka měla problém si zapamatovat, jak se které jmenuje. Pohlédla na ně a měla nepříjemný pocit, že na něco zapomněla.

„Jo!“ řeklo další z houfu dětí. „Táta má vzácné hosty, kteří se chtějí setkat s novými lidmi, a ty tu jsi nová, takže musíš přijít! Můžeš se s námi dívat na průvod a leteckou přehlídku.“

Navzdory ročnímu pobytu Ahsoku všichni stále považovali za novou, i když rok byl nejdelsí čas, jaký strávila na jedné planetě od doby, co se stala padawankou Anakina Skywalkera.

„V loděnici je plno lodí,“ řekla nejstarší dívka opatrně, jako by mohl někdo slyšet každé slovo, „kvůli přehlídce. Ze všech koutů. Bezpečáci jsou katastrofa, protože se snaží všechny zanést do záznamů.“

Vzácní hosté znamenali na této planetě čisté šaty. Dokonce i dobře situovaní Fardiovi chodili neustále pokrytí prachem, který přilétal z plání. Ahsoka si představila ostré linie a tmavé barvy imperiálních uniforem. Místní z nich budou celí pryč.

Ahsoka věděla, co teď Fardiovi udělají. Museli se postarat o své legitimní podniky, o členech rodiny ani nemluvě. Řeknou imperiálům všechno, co budou chtít vědět, a Ahsoku to nepřekvapovalo. Zjevně udělala dost dobrý dojem na to, aby si vysloužila pozvání a zmínku o loděnici. Víc čekat nemohla.

„Co kdybyste šly napřed?“ řekla a vážně kývla na starší dívky. Netušila, jestli jejich rodiče tuší, že za ní přišly, ale chtěla, aby věděly, že oceňuje riziko, které podstupují. „Můžete mi držet místo, než se dám do pořádku. Trochu jsem ráno zaspala a nemůžu jít na průvod Dne Impéria takhle.“

Ukázala na své šaty. Byly jediné, které měla, a všichni to věděli, ale teď jí dobře posloužily jako záminka.

Děti žadonily, aby si pospíšila, a slíbily, že jí podrží místo. Starší dvojice dívek mlčky shromáždila mladší sourozence do houfu a vydala se s nimi zpět do středu města. Ahsoka se za nimi nedívala. Jakmile se otočily, zavřela dveře a dopřála si chvíli na vzpamatování.

Na sbalení toho moc neměla. Jediná místnost byla prázdná až na postel a tlustou rohož, kam by mohla usazovat hosty, kdyby nějaké pozvala. Odvalila rohož stranou a odkryla pod ní prostor, kde měla své skrovné úspory a blaster. Všechno hodila do batohu a nasadila si krátkou kapuci, která jí skryla tvář. Brzy si bude muset pořídit novou: hlava jí opět vyrostla a její montraly se jí pod kapuci už málem nevešly.

Když naposledy zavírala dveře svého domu, vzduchem zaznělo až příliš známé zavytí motorů. Přehlídka začala a vypadalo to, že Impérium předvádí manévrovací schopnosti svých nejnovějších stíhaček.

Ulice byly prázdné. Ahsoka slyšela hudbu, současně halasnou a bojovnou, jak průvod procházel po hlavní třídě o několik bloků dál. Nemohla přijít na to, proč je tu najednou tolik imperiálů. Den Impéria nebyl jistě jediný důvod, jenže na planetě toho moc nebylo, kromě prachu a Fardiových. A jedné přeživší rozkazu 66.

Zpoza rohu vyšli dva imperiálové ve zbroji. Ahsoka zadržela dech a natáhla se k nim v Síle. Nebylo na nich nic povědomého. Nebyli to kloni. Byli to novější rekruti, stormtroopeři. Těch se moc bát nemusela.

„Co tady děláte?“ pozvedli zbraně. „Proč nejste na oslavě?“

„Zrovna tam jdu,“ řekla Ahsoka s pečlivě skloněnou tváří k zemi. „Ráno jsem byla na pláních, lovila jsem a ztratila jsem pojem o čase.“

„Pokračujte,“ vybídl ji stormtrooper, ale zbraň nesklonil. Druhý řekl něco do vysílačky, co Ahsoka neslyšela.

„Všechno nejlepší ke Dni Impéria,“ popřála a otočila se za zvuky hudby.

Nemínila si ověřovat, jestli půjdou za ní. Vyskočila na okno v prvním patře a vylezla na střechu. Blíž k hlavnímu komplexu Fardiových byly domy hezčí než její malá chatrč. Byly vyšší a měly ploché střechy. Co víc, stály hodně blízko u sebe, aby se ušetřily náklady při stavbě. Nebyla to dokonalá cesta, ale pro někoho s Ahsocinými schopnostmi byla dostatečně schůdná.

Rozběhla se po střechách domů a doufala, že ji nikdo nedisputuje. Navzdory riziku se při tom cítila mnohem lépe než při všem, co v poslední době dělala. Sílu k běhu nepotřebovala – nebyl důvod zbytečně riskovat –, ale používala ji, aby byl každý skok přes ulici bezpečný. Pokaždé, když pohlédla dolů, viděla víc a víc hlídek stormtrooperů. Nezdálo se však, že by pátraly po někom určitém. Ti dva, se kterými mluvila, nejspíš žádný poplach nevyhlásili.

Ahsoka dosáhla okraje řady vysokých budov, přikrčila se a přelétla pohledem loděnici. Fardiovi měli pod kontrolou dvě a tahle byla menší z nich. Ve větší loděnici by byl lepší výběr a nejspíš i víc děr v bezpečnostním systému, ale k té menší se dalo dostat po střechách, a proto se Ahsoka rozhodla, že zkusí štěstí tady.

Lodě patřily většinou Impériu, a tudíž nebyly dobré cíle. Byly registrované, označené a pravděpodobně vybavené nějakým sledovacím zařízením. Ahsoka s lítostí pohlédla na vojenský transportér. Ze všech lodí, které tu kotvily, znala tuhle nejlépe, ale

nemohla riskovat. Místo toho se soustředila na malý frachták stojící úplně vzadu.

Byla to loď Fardiových, jedna z těch legálních, ale ona věděla, že by se z ní dala udělat méně legální velmi rychle. Fardiovi jí platili za opravy. Byla dobrá mechanička a dobrou práci si vysloužila jejich důvěru. Loď navíc nikdo nehlídal. Ahsoka nevěděla, jestli to byla pozvánka, nebo ne, nicméně nechtěla si tu příležitost nechat ujít.

V loděnici bylo asi dvacet stormtrooperů.

Dřív, když ještě mohla otevřeně používat Sílu, by nepředstavovali žádný problém. Nyní, jen s blasterem, se musela chvíli zamyslet nad svými možnostmi.

Anakin by si prorazil cestu přímo mezi nimi bez ohledu na osobní riziko. Dokonce i bez světelného meče by byl dost rychlý a silný, aby to dokázal. To by ale vzbudilo velkou pozornost. Jejího bývalého mistra obvykle provázely exploze. Chybělo jí to vzrušení, ale na ně teď nebyl čas. Mistr Obi-Wan by se pokusil zjednat si cestu dovnitř svým osobním kouzlem, a nakonec by nadělal stejně velký rámus jako Anakin.

„Kdy si přiznáš, že v tom jsi sama?“ zamumlala Ahsoka. „Jsou pryč. Jsou mrtví a teď jsi jen ty.“

Motivační řeč nepatřila k jejím nejlepším, ale vybudila ji k akci. Odvážila se seskočit ze střechy na ulici pod sebou a rozhodla se ze všeho nejvíc upřednostnit rychlost. Vytáhla z batohu blaster. Rychle ze zásobníku vytáhla pojistný kolíček proti přetížení a položila blaster na zem. Teď si musela pospíšet. Proběhla uličkou a přeskočila nízkou zídku na rodinnou zahradu. Pár kroků a další skok ji zanesl do jiné uličky. Rozběhla se k loděnici.

Dosáhla otevřeného prostoru zrovna ve chvíli, kdy blaster vybuchl. Stormtroopeři zareagovali okamžitě, seřadili se do úhledných rojnic a s obdivuhodnou horlivostí vyrazili za hlukem. Ne-

nechali sice loděnici úplně nestřeženou, ale pro Ahsočiny účely to bohatě stačilo.

Držela se v koutech, kde se mohla schovávat v přítmí, a za bednami, aby ji zbývající imperiálové neviděli. Dorazila k rampě lodi Fardiových a byla uvnitř dřív, než si jí mohl někdo všimnout.

„Doufám, že nekradu nic, co potřebujete,“ řekla na adresu nepřítomných dobrodinců. „Ale díky za loď.“

Motor se s hučením probudil ve chvíli, kdy se ostatní stormtroopeři vrátili do loděnice, ale už bylo pozdě.

Ahsoka byla ve vzduchu dřív, než mohli nachystat těžkou výzbroj, a mimo dostřel, než stačili zahájit palbu. Byla pryč, opět na útěku a netušila, kam v galaxii se uchýlí teď.